

Dosarul nr. 3ra-1351/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S. Tizu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, A. Malî, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Gîrleanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Vasile Gîrleanu, s-a casat hotărârea din 13 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depuse de Vasile Gîrleanu,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2016 Vasile Gîrleranu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că potrivit deciziei nr.10/2015/444 din 31 ianuarie 2015 Casa Teritorială de Asigurări Sociale Călărași, începând cu 03 ianuarie 2015 i-a stabilit pensia de vârstă în mărime de 780,59 lei.

A subliniat că la cererea din 03 august 2016 adresată Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Călărași, a recepționat răspunsul, din care a constatat că salariul încasat de către el pe perioada de lucru 06 ianuarie 1981 - 31 decembrie 1984, 01 august 1986 - 03 septembrie 1990 în calitate de zugrav la vopsitul autoturismelor la SA „Nistru Lada”, filiala Nisporeni, nu i-a fost inclus în calcul coeficientul individual de muncă, motiv din care i-a fost stabilită o pensie diminuată de numai 780,59 lei/lună, deși respectiva activitate este indicată în decizie ca perioadă de asigurare în economia națională.

A relatat că la 15 august 2016 s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând de a include în calculul coeficientului individual de muncă perioada de timp 06 ianuarie 1981 - 31 decembrie 1984 și 01 august 1985-03 septembrie 1990, în care a fost remunerat cu salariu mediu lunar de 195,97 ruble ca angajat al filialei SA „Nistru Lada” din or. Nisporeni în funcție de

zugrav vopsitor de autoturisme, însă i s-a refuzat în admiterea ei.

Astfel, consideră că i s-a încălcat dreptul legitim la o pensie proporțională cu munca depusă și achitarea contribuțiilor de asigurări sociale. Or, conform certificatului nr.03/319 din 11 noiembrie 2014, eliberat de SA „Nistru Lada” și conform înscrierilor existente în carnetul de muncă, este documentat faptul că, în perioada de timp 06 ianuarie 1981 - 03 septembrie 1990, precum și conform ordinelor nr.3 din 08 ianuarie 1981 și respectiv nr.179-c din 06 septembrie 1990, a fost angajat oficial, cu acte în regulă în funcția de zugrav la vopsitul autoturismelor la întreprinderea menționată pe care a exercitat-o, fiind remunerat cu salariul lunar achitat de întreprindere.

Totodată, a notat că făcând cunoștință cu actele din dosarul de pensie, a constatat că, la evaluarea cuantumului pensiei, n-a fost luat în calcul salariul încasat de reclamant pentru perioadele de timp cuprinse între anii 1981-1984 și din luna august 1986 până în anul 1990, motiv care, a provocat diminuarea substanțială a pensiei stabilite de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin urmare, din cele constatate a reținut că datele despre salariul său pentru perioadele menționate de timp n-au fost prezentate de întreprinderea SA „Nistru Lada”, filiala Nisporeni către arhivă și respectiv către Casa Națională de Asigurări Sociale, pe motivul lipsei respectivelor acte în contabilitatea centrală a SA „Nistru Lada”, iar motivul lipsei datelor despre salariu ar consta în faptul că, filiala SA „Nistru Lada”, or. Nisporeni care stoca (arhiva) toate actele de salarizare a angajaților săi din respectivul teritoriu, unde personal lucra, nu le-a prezentat către contabilitatea centrală a SA „Nistru Lada” din or.Chișinău.

Astfel, a evidențiat că toate tentativele de a obține actele, care dovedesc salariile cu care a fost remunerat pe perioadele menționate nu s-au soldat cu succes.

În asemenea circumstanțe, reclamantul solicită obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia cu includerea în calculul coeficientului individual de muncă perioada de timp 06 ianuarie 1981 - 31 decembrie 1984 și 01 august 1985-03 septembrie 1990, cu salariul mediu lunar egal cu 195, 97 ruble.

Prin hotărârea din 13 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Gârleanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării pensiei.

Prin decizia din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Vasile Gârleanu și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 07 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Vasile Gârleanu, reprezentat de avocatul Gheorghe Guzun și s-a casat decizia din 28 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Vasile Gârleanu, s-a casat hotărârea din 13 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de Vasile Gârleanu și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze lui Vasile Gârleanu pensia cu includerea în calcul coeficientului individual de muncă perioada de timp 06.01.1981-31.12.1984,

01.08.1985-03.09.1990, cu salariu mediu lunar de 195,97 ruble.

La 24 iulie 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reiterând poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, recurenta a indicat că instanța de apel nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare ce reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite.

Recurenta a solicitat casarea deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe.

La data de 03 octombrie 2018, Vasile Gîrleanu, reprezentat de avocatul Gheorghe Guzun a depus referință la cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iunie 2018.

Astfel, recursul, declarat la 24 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a

probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Iurie Bejenaru

Victor Burduh